

عنوان مقاله:

بررسی جامعه شناختی عناصر ساختاری سیستم هنر

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم اجتماعی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محمدرضا مریدی - ، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد بندرعباس و دانشجوی دکتری جامعه شناسی

معصومه تقی زادگان - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات فرهنگی و رسانه دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رویکردی که تاکنون جامعه شناسی برای شناخت هنر در پیش گرفته، ارجاع هنر به زیربنای اقتصادی و تولیدی اثر هنری، یا ارجاع آن به جهان بینی و ایدئولوژی هنرمند، و یا ارجاع هنر به ساخت طبقاتی مخاطبان و مصرف کنندگان آن بوده است؛ اهمیت هیچ یک از این عناصر (اثر هنری، هنرمند، مخاطب) را نمی توان انکار کرد، اما باید گفت، آن چه بیش از هر چیز اهمیت دارد، «ارتباط» بین این عناصر است؛ شبکه پیچیده روابط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی میان آن ها که «دنیای هنر» را می سازند. موجودیت هنر در گرو مبادلات میان این چهار عنصر(دنیای هنر، اثر هنری، هنرمند، مخاطب) است. در واقع، هنر سیستمی خود تنظیم کننده از روابط کارکردی میان این چهار عنصر ساختاری است. در این تحقیق سیستم هنر را بر مبنای مدل سیستمی پارسونز (AGIL) مورد بررسی قرار می دهیم و روابط کارکردی میان عناصر ساختاری آن را مطالعه می کنیم.

کلمات کلیدی:

سیستم هنر، دنیای هنر، هنرمند، مخاطب، اثر هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307384>

